

Exili

Crepuscle d'un sobtat isolament damunt l'espatlla del món
Grèvols negres encalmats de lluna blanca
Veus presoneres que corren dins el cos enfollit dels freixes
Esguards corpresos dels germans perduts
La pell oberta que engoleix l'aigua del vespre, el fang i la falguera
Ulls de fam i de set sense esperança de son
Somni morent d'una vida llunyana
Nafra de colors, de llums i d'olors, brogit i dolç apòsit
El vent m'empeny bosc endins cap al torrent de l'oblit
I m'ofereix dalt la cresta a tots vosaltres, prats i muntanyes, herbes i bèsties,
nuvolades
I les meves partícules escapades se'm tornen bessacs feixucs
Des d'on pujareu, carícies blaves daurades, breus i secretes
Vosaltres que em correu, presoneres mudes, pel ventre i per les venes
Amb els horitzons d'ubiquïtat terribles i joiosos.

Danièla Estèbe-Hoursiangou
Traducció catalana: Sílvia Aymerich-Lemos